

## Nieuwsbrief - OR Updates

Nummer 7, 2024

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. drs. K.H. Boonzaaijer en mr. E.H. Leemreis.

### INHOUDSOPGAVE

#### Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2024:274](#) 20-02-2024

Bestuurder/Boele & van Eesteren B.V.

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2024:502](#) 20-02-2024

Bestuurder melkveebedrijf niet aansprakelijk na faillissement

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2024:1014](#) 13-02-2024

Geschil tussen bestuurders over bestuurlijke toekomst van door hen opgerichte stichting

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:119](#) 18-01-2024

Concernenquête Lightyear

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:118](#) 18-01-2024

Enquête Centric (III)

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2023:2684](#) 19-12-2023

Ontslag bestuurders Monumentenstichting Kasteel Oud-Wassenaar op verzoek OM

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2023:3011](#) 28-11-2023

Eindarrest in uitstootprocedure tussen aandeelhouders Bloembollenbedrijf Brouwer

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2023:2006](#) 31-08-2023

Enquête Johema – vervolgbeschikking na eerste fase

#### Rechtbank

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2024:1410](#) 01-03-2024

Toewijzing verzoek tot heropening vereffening ten behoeve van doorhaling hypotheekinschrijving

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:1786](#) 21-02-2024

Toewijzing verzoek tot heropening vereffening ten behoeve van overdracht juridische eigendom registergoed

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2024:1262](#) 26-01-2024

Bestuurder/New Zeeland B.V. en Continental Shellfish Organisation B.V.

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2023:22032](#) 20-12-2023

Stichting Naleving CAO voor Uitzendkrachten/Bestuurders uitzendbureaus

## RECHTSPRAAK

### **Geschil tussen bestuurders over bestuurlijke toekomst van door hen opgerichte stichting**

***In een juridisch geschil over de bestuurlijke toekomst van een stichting gericht op natuurontwikkeling, staan twee oprichters, voormalige echtgenoten, tegenover elkaar. De kern van het conflict draait om de bestuursbevoegdheden binnen de stichting. De man, geregistreerd als enige bestuurder, verzoekt om de benoeming van een nieuwe bestuurder, terwijl de vrouw het ontslag van de man dan wel de ontbinding van de stichting verzoekt. De rechtbank verklaart eerst de stichting niet-ontvankelijk en wijst vervolgens alle verzoeken af. In hoger beroep oordeelt het hof dat de man niet bevoegd is de stichting zelfstandig te vertegenwoordigen. Het hof wijst het verzoek tot ontbinding af wegens voldoende vermogen van de stichting en honoreert het ontslag van de man als bestuurder op grond van taakverwaarlozing.***

#### **Eerste aanleg**

Twee voormalige echtgenoten, appellant 2 ('de Man') en geïntimeerde ('de Vrouw'), hebben een geschil over de bestuurlijke toekomst van een door hen opgerichte stichting ('de Stichting'). De Stichting heeft als doel natuurontwikkeling. Hoewel beiden oprichters zijn, staat enkel de Man als bestuurder geregistreerd. Bij de rechtbank hebben beide partijen tegenstrijdige verzoeken ingediend, waarbij de Man pleit voor de benoeming van een nieuwe bestuurder en de Vrouw voor het ontslag van de Man of de ontbinding van de Stichting. De rechtbank wees alle verzoeken af en verklaarde de Stichting niet-ontvankelijk in haar verzoek. Beide partijen hebben hoger beroep aangetekend in de hoop dat hun oorspronkelijke verzoeken alsnog worden ingewilligd.

#### **Stichting niet-ontvankelijk**

Het hof verklaart het hoger beroep dat namens de Stichting is ingesteld niet-ontvankelijk, omdat de Man volgens het hof niet zelfstandig bevoegd is de Stichting in rechte te vertegenwoordigen of als zelfstandige procespartij te laten optreden. Een oordeel dat overeenkomt met de eerdere bevinding van de rechtbank.

### **Ontbinding stichting**

Het hof wijst vervolgens het verzoek van de Vrouw tot ontbinding van de Stichting af. Een stichting kan worden ontbonden op grond van artikel 2:21 BW als aan de totstandkoming van de stichting gebreken kleven, de statuten niet aan de eisen van de wet voldoen of als de stichting niet onder wettelijke omschrijving van zijn rechtsvorm valt. Aan geen van deze gronden wordt volgens het hof bij de Stichting voldaan om over te kunnen gaan tot ontbinding. Ontbinding van een stichting is daarnaast mogelijk op grond van artikel 2:301 BW. Het vermogen van een stichting moet dan onvoldoende zijn voor de verwezenlijking van haar doel en er moet ook geen mogelijkheid zijn om wel aan voldoende vermogen te komen. De Stichting beschikt over voldoende vermogen voor haar doelstellingen op het gebied van natuurbehoud, wat mede blijkt uit de leveringsakte van grond aan de Stichting, wat betekent dat er geen reden is voor ontbinding.

### **Ontslag bestuurder**

Het verzoek tot het ontslag van de Man wordt door het hof toegewezen. Dit verzoek is gebaseerd op artikel 2:298 BW. Op grond van dit artikel kan een bestuurder ontslagen worden als hij zijn taak heeft verwaarloosd.

De Man heeft zichzelf benoemd als voorzitter en de enige zelfstandig bevoegde bestuurder. De Man motiveerde deze beslissing met de verklaring dat het uit voorzorg was om eventuele toekomstige ongepaste acties van de Vrouw te blokkeren, maar dat de actie was ingegeven door boosheid. Deze beslissing van de Man is in strijd met de statuten van de Stichting. Hierin is een bepaling opgenomen dat het bestuur de Stichting vertegenwoordigt en dat deze vertegenwoordigingsbevoegdheid toekomt aan twee gezamenlijk handelende bestuursleden. Hoewel de statuten de mogelijkheid bieden voor het bestuur om vertegenwoordigingsbevoegdheid te delegeren binnen bepaalde grenzen, was er in dit geval geen sprake van zo'n delegatie.

Verder overtrad de Man de Handelsregisterwet 2007, met name de artikelen 19 en 47. Artikel 19 Handelsregisterwet 2007 legt de verplichting op om ervoor te zorgen dat de gegevens in het handelsregister te allen tijde juist en volledig zijn, terwijl artikel 47 Handelsregisterwet 2007 het verbiedt om in strijd met deze inschrijvingsverplichtingen te handelen. Door te weigeren de Vrouw als medebestuurder in te schrijven, schendt de Man

deze wettelijke bepalingen, wat wijst op een bewuste overtreding van zowel de statuten van de Stichting als de Handelsregisterwet 2007.

Door het ontslag van de Man wordt niet toegekomen aan het hoger beroep dat hij instelde voor de benoeming van een nieuwe bestuurder naast hem en de Vrouw. Nu de Vrouw het enige overgebleven bestuurslid is, krijgt zij de bevoegdheid om andere bestuursleden te benoemen, in lijn met de statuten van de Stichting.

De beschikking wordt door het hof uitvoerbaar bij voorraad verklaard.

*F.J. Salomons, maart 2023*

---

**Instantie:** Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

**Datum uitspraak:** 13-02-2024

**ECLI:** ECLI:NL:GHARL:2024:1014

**Zaaknummer:** C/08/284972/ HA RK 22-78

**Rechters:** S.B. Boorsma, Th.C.M. Willemse en G.R. den Dekker

**Advocaten:** M.S. van Knippenberg en S.J.M. Masselink

**Wetsartikelen:** 2:21 BW, 2:301 BW, 2:298 BW, 19 Handelsregisterwet 2007 en 47 Handelsregisterwet 2007

## RECHTSPRAAK

### Enquête Johema – vervolgbeschikking na eerste fase

***Nadat de OK in de eerste fase beschikking inzake Beheersmaatschappij Johema een onderzoek heeft bevolen en diverse onmiddellijke voorzieningen heeft getroffen, is er veel gebeurd. De zoon van een van de aandeelhouders heeft een met de vennootschap concurrerende onderneming opgezet, waarna de vennootschap bewijsbeslag heeft laten leggen op gegevensdragers van de onderneming van de zoon. Uit dat onderzoek bleek ook dat de betreffende aandeelhouder/vader met de vennootschap concurrerende activiteiten ontplooit. De OK beslist op verzoek van de vennootschap dat de onderzoeksperiode wordt verlengd zodat de nieuwe feiten en gebeurtenissen in het onderzoek kunnen worden meegenomen. De OK merkt de zoon van de betreffende aandeelhouder niet als belanghebbende aan, omdat het onderzoek ziet op het handelen van de aandeelhouders en niet van de zoon.***

Deze uitspraak betreft een beschikking die volgt op de eerste fase beschikking inzake Beheersmaatschappij Johema B.V. ('Johema'). Dit betreft *niet* een tweede fase beschikking.

Zie voor een samenvatting van de eerste fase beschikking OR 2021-0216.

#### **Feiten**

Kort weergegeven komen de feiten op het volgende neer. Johema staat aan het hoofd van de vastgoedtak van een groep familieondernemingen, die ook nog een winkelexploitatietak bevat. Twee broers staan aan het hoofd van de groep. De onderlinge verstandhouding tussen hen is ernstig verstoord. In de eerste fase beschikking heeft de OK op verzoek van Johema een onderzoek bevolen naar het beleid en de gang van zaken van Johema en diverse voorzieningen getroffen, waaronder het benoemen van een OK-bestuurder.

Na de eerste fase beschikking is er veel gebeurd. De zoon van een van de broers, die aanvankelijk werkzaam was binnen de groep, heeft een nieuwe, met de familiegroep concurrerende vennootschap opgericht. Als gevolg hiervan heeft de groepsvennootschap waarbij die zoon oorspronkelijk werkzaam was, bewijsbeslag laten leggen op bepaalde gegevensdragers van de door de zoon opgerichte vennootschap. Die vennootschap zou namelijk gebruik hebben gemaakt van vertrouwelijke en/of bedrijfsgevoelige informatie van de familiegroep. Uit het onderzoek blijkt dat de in beslag genomen gegevensdragers inderdaad vertrouwelijke informatie van de familiegroep bevatten. Uit het onderzoek volgt ook dat de vader van de zoon, dus een van de twee broers, eveneens stiekem met de familiegroep zou concurreren.

### **Verzoeken**

Johema heeft bij aanvullend verzoekschrift de OK onder andere verzocht te bepalen dat de onderzoeksperiode inzake Johema wordt verlengd tot en met 14 november 2022 (zodat de voorgaande omstandigheden kunnen worden meegenomen).

De vennootschap die door de zoon is opgericht, heeft bij verweerschrift verzocht als belanghebbende te worden toegelaten.

De ene broer (niet zijnde de vader van de concurrerende zoon) heeft bij verweerschrift de OK onder meer verzocht te verbieden dat de broer/vader gedurende het geding bemoeienis en contact heeft met en/of ten behoeve van de concurrerende vennootschap van de zoon.

De broer/vader heeft ten slotte bij verweerschrift onder meer verzocht dat voor zover het verzoek van Johema wordt toegewezen, te bepalen dat een tweede OK-bestuurder wordt benoemd.

### **Beslissing OK**

De OK wijst het verzoek van de vennootschap van de zoon om als belanghebbende te worden toegelaten af, omdat de gevraagde onderzoeken zien op het handelen van de broers en niet op het handelen van die vennootschap.

De OK oordeelt voorts dat uit het onderzoek naar het bewijsbeslag concrete aanwijzingen blijken dat de broer/vader betrokken is (geweest) bij de oprichting en exploitatie van een onderneming die activiteiten ontplooit die concurrerend zijn met de activiteiten van de familiegroep. Deze concrete aanwijzingen doen twijfelen aan de loyaliteit die hij als indirect bestuurder en 50%-aandeelhouder van Johema had te betrachten. Het onderzoek mag daarom van de OK worden uitgebreid zoals door Johema verzocht.

Het verzoek tot benoeming van een tweede OK-bestuurder wordt afgewezen.

De gevraagde onmiddellijke voorziening die ziet op het opleggen van een contact- en omgevingsverbod van de broer/vader acht de OK te verstrekkend en niet noodzakelijk in het belang van Johema en/of het onderzoek en wordt afgewezen.

*S.L. Haanschoten, maart 2024*

---

**Instantie:** Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

**Datum uitspraak:** 31-08-2023

**ECLI:** ECLI:NL:GHAMS:2023:2006

**Zaaknummer:** 200.291.433/02 OK

**Rechters:** J.M. de Jongh, A.W.H. Vink, A.C. Faber, P.G. Boumeester en A.J.C.C.M. Loonen

**Advocaten:** R.J.W. Analbers, B. Rikkert, mr. B.F. Louwerier, A.H.B. Bouman, W.L.H. Aerts, R.A.M.D. Smit, J.Ph. de Korte, G.J. Wilts en D.B. Smalhout

**Wetsartikelen:** 2:350 BW en 282 lid 1 Rv



## RECHTSPRAAK

### **Toewijzing verzoek tot heropening vereffening ten behoeve van overdracht juridische eigendom registergoed**

***Een vennootschap is na voltooiing van de vereffening opgehouden te bestaan terwijl zij nog juridisch eigenaar is van een registergoed. De voormalig enig aandeelhouder en bestuurder verzoekt de rechtbank daarom de vereffening op de voet van artikel 2:23c BW te heropenen. De rechtbank Noord-Holland wijst het verzoek toe.***

Een vennootschap is na voltooiing van de vereffening per 30 april 2022 opgehouden te bestaan. De vennootschap heeft in 1994 de economische eigendom van een registergoed overgedragen aan de toenmalige enig bestuurder en enig aandeelhouder, de overleden echtgenoot van verzoekster, maar de juridische eigendom rust nog op de vennootschap.

Verzoekster, enig erfgenaam, die de vennootschap in 2022 als opvolgend bestuurder en aandeelhouder heeft ontbonden en vereffend, wenst het registergoed te verkopen maar kan de juridische levering niet effectueren. Daarom verzoekt zij de rechtbank de vereffening te heropenen op de voet van artikel 2:23c BW en een vereffenaar te benoemen, zodat de juridische eigendom van het registergoed alsnog aan verzoekster kan worden overgedragen.

De rechtbank Noord-Holland wijst het verzoek toe. Verzoekster heeft aannemelijk gemaakt dat sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 2:23c BW en haar belang bij heropening voldoende onderbouwd, aldus de rechtbank. Zij wordt benoemd tot vereffenaar.

*K.H. Boonzaaijer, maart 2024*

---

**Instantie:** Rechtbank Noord-Holland

**Datum uitspraak:** 21-02-2024

**ECLI:** ECLI:NL:RBNHO:2024:1786

**Zaaknummer:** C/15/348832 / HA RK 24-15

**Rechters:** E.B. de Vries-van den Heuvel

**Advocaten:** O.E. de Witt Wijnen

**Wetsartikelen:** 2:23c BW

## RECHTSPRAAK

### **Toewijzing verzoek tot heropening vereffening ten behoeve van doorhaling hypotheekinschrijving**

***Een vennootschap is na voltooiing van de vereffening opgehouden te bestaan terwijl nog een hypotheekrecht ten behoeve van de vennootschap is ingeschreven. De erfgenamen van de overleden enig aandeelhouder en bestuurder verzoeken de rechtbank daarom de vereffening op de voet van artikel 2:23c BW te heropenen. De rechtbank Zeeland-West-Brabant wijst het verzoek toe, omdat de noodzaak daartoe door de erfgenamen genoegzaam is onderbouwd. Eerder hebben de rechtbank Den Haag en de rechtbank Noord-Holland in een vergelijkbare situatie in gelijke zin geoordeeld, maar de rechtbank Limburg wees een vergelijkbaar verzoek recent af. Zie respectievelijk OR 2022-0267, OR 2022-0182 en OR 2024-0043.***

Een vennootschap is na voltooiing van de vereffening per 1 april 2003 opgehouden te bestaan. Destijds is verzuimd de inschrijving van een door aflossing tenietgegaan hypotheekrecht van de vennootschap, door te halen in de openbare registers.

De erfgenamen van de overleden enig aandeelhouder en bestuurder van de vennootschap verzoeken de rechtbank de vereffening daarom te heropenen op de voet van artikel 2:23c BW en een vereffenaar te benoemen, zodat de inschrijving alsnog kan worden doorgehaald. Ook indien zou blijken dat de lening nog niet volledig zou zijn afgelost, is de heropening volgens verzoekers noodzakelijk om betalingen ter aflossing van de lening te kunnen voldoen.

De rechtbank Zeeland-West-Brabant wijst het verzoek toe. De noodzaak tot heropening van de vereffening en tot benoeming van een vereffenaar is door verzoekers voldoende onderbouwd, aldus de rechtbank.

De uitspraak is in lijn met uitspraken van de rechtbank Den Haag en de rechtbank Noord-Holland, die in een vergelijkbare situatie de vereffening eveneens hebben heropend op grond

van artikel 2:23c BW. Zie respectievelijk OR 2022-0267 en OR 2022-0182. De rechtbank Limburg daarentegen heeft een dergelijk verzoek recent afgewezen, omdat de situatie niet zou vallen onder het bereik van artikel 2:23c BW. Zie OR 2024-0043.

*K.H. Boonzaaijer, maart 2024*

---

**Instantie:** Rechtbank Zeeland-West-Brabant

**Datum uitspraak:** 01-03-2024

**ECLI:** ECLI:NL:RBZWB:2024:1410

**Zaaknummer:** C/02/419173 / HA RK 24-23 E

**Rechters:** E.A. Mulders

**Advocaten:** J.C. van den Doel

**Wetsartikelen:** 2:23c BW

## RECHTSPRAAK

### **Stichting Naleving CAO voor Uitzendkrachten/Bestuurders uitzendbureaus**

***De (voormalig) bestuurders van twee uitzendbureaus, waarvan er een door middel van turboliquidatie is opgehouden te bestaan, zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de vorderingen van Stichting Naleving CAO voor Uitzendkrachten over de naleving van de cao, aangezien de uitzendbureaus niet aan hun verplichtingen uit hoofde van de cao hebben voldaan en onvoldoende hebben meegewerkt aan een onderzoek daarnaar. De bestuurders treft daarvan een ernstig verwijt.***

#### **Feiten**

Op 20 september 2001 is de uitzendonderneming B, een bv, ('Vennootschap B') opgericht. Een Stichting Administratiekantoor ('STAK B') was sinds de oprichting aandeelhouder van Vennootschap B. Bestuurder 1 was van 16 november 2010 tot 30 oktober 2018 alleen/zelfstandig bestuurder van Vennootschap B. Bestuurder 2 was van 30 oktober 2018 tot 8 juli 2020 alleen/zelfstandig bestuurder van Vennootschap B. Bestuurder 3 was van 8 juli 2020 tot 1 augustus 2021 alleen/zelfstandig bestuurder van Vennootschap B.

Op 29 oktober 2019 heeft Stichting Naleving CAO voor Uitzendkrachten ('SNCU') Vennootschap B aangeschreven voor een onderzoek op naleving van de cao voor uitzendkrachten. Vennootschap B is verzocht om in het kader van dit onderzoek een selectie van administratieve bescheiden aan te leveren. Vennootschap B heeft aan dit verzoek niet voldaan. Op 6 mei 2020 heeft Providius een rapport opgemaakt waarin is aangegeven op welke onderdelen cao-overtredingen zijn geconstateerd.

Op 22 oktober 2021 is bij de Kamer van Koophandel geregistreerd dat Vennootschap B is ontbonden en is opgehouden te bestaan, omdat geen bekende baten meer aanwezig zijn met ingang van 1 augustus 2021. STAK B is ontbonden per 27 december 2021. Op 25 oktober 2021 is bij de Kamer van Koophandel geregistreerd dat Vennootschap B door een besluit van de algemene vergadering op 1 augustus 2021 – 12 weken eerder – is ontbonden en dat de

liquidatie per diezelfde datum is beëindigd (turboliquidatie). De vennootschap heeft dit niet gemeld bij de SNCU.

Op 31 december 1997 is de uitzendonderneming A, een bv, ('Vennootschap A') opgericht. Bestuurder 1 is van 10 februari 2010 tot 1 januari 2022 alleen/zelfstandig bestuurder geweest van Vennootschap A. Vanaf 1 januari 2022 is Stichting A alleen/zelfstandig bestuurder van Vennootschap A. Vanaf 13 september 2016 is Stichting A tevens enig aandeelhouder van Vennootschap A. Van 10 februari 2010 tot 1 januari 2022 is Bestuurder 1 alleen/zelfstandig bestuurder van Stichting A geweest. Sinds 1 januari 2022 is Bestuurder 3 alleen/zelfstandig bestuurder van Stichting A.

Op 13 april 2021 heeft SNCU Vennootschap A aangeschreven met de mededeling dat zij is geselecteerd voor een onderzoek op naleving van de cao voor uitzendkrachten. Vennootschap A is verzocht om in het kader van dit onderzoek een selectie van administratieve bescheiden aan te leveren. Vennootschap A heeft aan dit verzoek niet voldaan. Op 21 december 2021 heeft SNCU de gevraagde bescheiden alsnog van Vennootschap A ontvangen. Op 10 maart 2022 heeft CIVAP van dit onderzoek een rapport opgemaakt waarin is aangegeven op welke onderdelen cao-overtredingen zijn geconstateerd. Vennootschap A heeft een reactie gegeven op het rapport, waarna CIVAP op 25 maart 2022 een definitieve rapportage heeft opgesteld en toegestuurd.

SNCU vordert onder meer Bestuurder 1, Bestuurder 2 en Bestuurder 3 als voormalig bestuurders van Vennootschap B hoofdelijk te veroordelen tot nabetaling van de materiële schadelast en een schadevergoeding. SNCU legt aan haar vorderingen ten grondslag dat Bestuurder 1, Bestuurder 2 en Bestuurder 3 als voormalig bestuurders van Vennootschap B onrechtmatig tegenover de uitzendkrachten en tegenover SNCU hebben gehandeld. Met hun handelwijze hebben zij bewerkstelligd dat Vennootschap B haar verplichtingen niet is nagekomen. Verder stelt SNCU dat Vennootschap A en Stichting A, Bestuurder 3 en Bestuurder 1 als (indirect) bestuurders van Vennootschap A onrechtmatig tegenover de uitzendkrachten en tegenover SNCU hebben gehandeld.

### **Oordeel**

De kantonrechter oordeelt als volgt. In beginsel is een bestuurder van een besloten vennootschap niet persoonlijk aansprakelijk voor de schulden van de vennootschap. De bestuurder kan echter wel aansprakelijk zijn voor de schulden van de vennootschap indien hij als bestuurder een onrechtmatige daad heeft gepleegd. Vast staat dat SNCU Vennootschap B voor de eerste maal heeft aangeschreven op 29 oktober 2019 en per die datum kenbaar heeft gemaakt dat Vennootschap B is geselecteerd voor een onderzoek op naleving van de cao voor

uitzendkrachten en Vennootschap B is verzocht om in het kader van dit onderzoek een selectie van administratieve bescheiden aan te leveren.

Vast staat dat Bestuurder 2 op dat moment alleen/zelfstandig bestuurder was van Vennootschap B. Bestuurder 2 had als bestuurder van Vennootschap B dus in ieder geval vanaf 6 mei 2020 al ernstig rekening moeten houden met de mogelijkheid dat SNCU een vordering op Vennootschap B zou hebben. In dat kader heeft SNCU tevens onweersproken gesteld dat Vennootschap B in de periode dat Bestuurder 2 bestuurder was blijkens de jaarrekening van 2020 voldoende middelen had om de benadeling te herstellen en de schadevergoeding te voldoen. Niet in geschil is dat Bestuurder 2 deze middelen daartoe niet heeft aangewend. Naar het oordeel van de kantonrechter is dat handelen dusdanig onzorgvuldig dat Bestuurder 2 daarvan persoonlijk een ernstig verwijt kan worden gemaakt en zij jegens SNCU toerekenbaar onrechtmatig heeft gehandeld.

Vast staat verder dat Bestuurder 3 – die ten tijde van de ontbinding van Vennootschap B alleen/zelfstandig bestuurder was – heeft nagelaten SNCU op enig moment te informeren over de ophanden zijnde ontbinding van de vennootschap en dat SNCU daar zelf achter heeft moeten komen. Door Vennootschap B binnen de gegeven omstandigheden te ontbinden en SNCU niet te informeren tot welke entiteit zij zich moest wenden met haar vordering, heeft Bestuurder 3 naar het oordeel van de kantonrechter jegens SNCU toerekenbaar onrechtmatig gehandeld.

Naar het oordeel van de kantonrechter is voldoende gebleken dat Bestuurder 1 feitelijk nog steeds bestuurder was van Vennootschap B en dat hij in een dusdanige machtspositie verkeerde dat hij het beleid van Vennootschap B met betrekking tot het al dan niet verstrekken van een reactie en het indienen van herstelstukken aan SNCU naar aanleiding van de hercontrole van CIVAP, kon bepalen.

Een en ander leidt tot de conclusie dat Bestuurder 3, Bestuurder 2 en Bestuurder 1 allen hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de vorderingen van SNCU met betrekking tot Vennootschap B. De verweren van gedaagden ten aanzien van de hoogte van de materiële schadelasten zullen worden verworpen en Bestuurder 3, Bestuurder 2 en Bestuurder 1 zullen hoofdelijk worden veroordeeld tot nabetaling van de materiële schadelast ten aanzien van Vennootschap B en Vennootschap A. Stichting A en Bestuurder 3 zullen hoofdelijk worden veroordeeld tot nabetaling van de materiële schadelast ten aanzien van Vennootschap A.

*Redactie, maart 2024*

**Instantie:** Rechtbank Den Haag

**Datum uitspraak:** 20-12-2023

**ECLI:** ECLI:NL:RBDHA:2023:22032

**Zaaknummer:** 10485469 RL EXPL 23-7379

**Rechters:** S.L.M. Staals

**Advocaten:** J.A. Abraha en E. Speijer

**Wetsartikelen:** 15 Wet cao, 3 Wet AVV, 4 Wet AVV, 2:9 BW, 2:11 BW en 6:162 BW



## RECHTSPRAAK

### Enquête Centric (III)

***OK; enquête. Een aandeelhouder verzoekt de OK om aan de eerder bij de vennootschap benoemde OK-functionarissen instructies te geven over het uitkeren van dividend, handhaven van de informatieplicht en de voorwaarden voor een mogelijke verkoop. Ook verzoekt de aandeelhouder de OK een onafhankelijke bemiddelaar aan te wijzen om overleg met de OK-functionarissen te begeleiden. De OK wijst de verzoeken af. De functionarissen kunnen en moeten naar het oordeel van de OK zelf beoordelen wat de voorwaarden zijn om dividend uit te kunnen keren, bepaalde informatie te verstrekken of mee te werken aan een verkoop van de aandelen in de vennootschap aan een derde. Het aanwijzen van een mediator is naar het oordeel van de OK alleen zinvol indien alle betrokken partijen hiermee instemmen.***

#### Feiten

Deze zaak gaat over de gevolgen van eerder door de OK getroffen onmiddellijke voorzieningen bij Centric Holding B.V. ('Centric Holding'), Centric Netherlands Holding B.V. ('Centric Netherlands') en Centric Netherlands B.V. ('Centric Netherlands') (gezamenlijk aangeduid als 'Centric') (zie daarover OR 2022-0259 en OR 2023-0101). De indirect aandeelhouder van Centric Holding, Gerard Sanderink ('Sanderink'), die bij wijze van deze onmiddellijke voorzieningen is geschorst als bestuurder van Centric Holding, meent dat zijn rechten als (indirect) aandeelhouder worden geschonden en dat de getroffen onmiddellijke voorzieningen niet gericht lijken te zijn op het belang van Centric, maar op het buitenspel zetten van Sanderink. Hij verzoekt de OK tegen die achtergrond om als aanvullende onmiddellijke voorzieningen de OK-functionarissen bepaalde instructies te geven en een onafhankelijke bemiddelaar aan te wijzen om overleg tussen de OK-functionarissen en Sanderink te begeleiden. De door Sanderink verzochte instructies zien op het uitkeren van dividend, het handhaven van de informatieplicht in de vorm van het verstrekken van

financiële gegevens en het buiten werking stellen van gemaakte aandeelhouderschapscriteria die nodig zijn bij een eventuele verkoop van de aandelen.

### **Oordeel OK**

De OK wijst het verzoek van Sanderink tot het treffen van aanvullende onmiddellijke voorzieningen af. Daartoe overweegt de OK allereerst dat zij in beginsel de vrijheid heeft om die onmiddellijke voorzieningen te treffen die zij noodzakelijk acht, zelfs als dit tijdelijk inbreuk maakt op de geldende rechtsverhoudingen binnen de rechtspersoon. Hierbij dient de OK een billijke afweging te maken van de belangen van alle betrokken partijen en voldoende rekening te houden met de gevolgen van de voorzieningen, aldus de OK. Dit kan volgens de OK inclusief onomkeerbare gevolgen zijn, zolang de voorzieningen van voorlopige aard zijn. Indien er wijzigingen of aanvullingen op eerder getroffen voorzieningen worden gevraagd vanwege het handelen van de tijdelijke bestuurder, is het aan de OK om dit verzoek te beoordelen aan de hand van de omstandigheden van het geval, aldus de OK. Dit geldt volgens de OK ook ten aanzien van een beheerder van aandelen aan wie bij wijze van voorlopige voorziening aandelen ten titel van beheer zijn overgedragen.

Ten aanzien van het verwijt van Sanderink dat de beheerder van aandelen verdergaande gevolgen verbindt aan de overdracht ten titel van beheer dan noodzakelijk, door geen medewerking te verlenen aan het verzoek van Sanderink om een dividendbeleid op te stellen en een dividenduitkering te doen, overweegt de OK als volgt. Het is volgens de OK aan de beheerder om binnen de grenzen van zijn taken en bevoegdheden als beheerder en met inachtneming van de daarbij betrokken belangen het stemrecht op de aandelen uit te oefenen en naar eigen inzicht te bepalen of en op welke wijze het dividendbeleid voor de betreffende periode wordt vastgesteld. Het besluit het geleden verlies ten laste te brengen van de reserves en geen dividend uit te keren, komt de OK niet onredelijk voor, terwijl evenmin is gebleken dat Sanderink en/of zijn vennootschap daardoor onnodig of onevenredig worden benadeeld.

Ook het verwijt van Sanderink dat de OK-functionarissen onvoldoende informatie verschaffen omtrent het financiële beleid van Centric Holding, treft geen doel. De OK overweegt dat het aan de OK-functionarissen is om binnen de grenzen van hun bevoegdheden te beoordelen of de door Sanderink verzochte informatie kan worden verstrekt. Sanderink is geen bestuurder meer, waardoor hij uitsluitend recht heeft op informatie die hem als (middellijk) aandeelhouder toekomt, aldus de OK. De terughoudendheid van de OK-functionarissen bij het verstrekken van verdere gegevens is naar het oordeel van de OK gerechtvaardigd.

De OK overweegt voorts dat de door het bestuur van Centric Holding en de beheerder van

aandelen opgestelde criteria voor aandeelhouderschap niet buiten werking hoeven te worden gesteld. Dat de OK-functionarissen criteria voor het aandeelhouderschap hebben geformuleerd om daarmee hun opstelling tegenover potentiële kopers op kenbare wijze richting te geven en tegenover de (middellijk) eigenaar van de aandelen duidelijkheid te scheppen, getuigt dan juist van zorgvuldigheid. De in de criteria voor aandeelhouderschap geformuleerde uitgangspunten komen de OK, gezien vanuit het belang van de onderneming, niet onredelijk voor.

Ook het verzoek om een onafhankelijke bemiddelaar of mediator aan te stellen, wijst de OK af. Het aanwijzen van een mediator is naar het oordeel van de OK alleen zinvol indien alle betrokken partijen hiermee instemmen. Bovendien zijn de OK-functionarissen bereid tot overleg met Sanderink, wat alleen wegens de handelingen van Sanderink zelf nog niet heeft plaatsgevonden, aldus de OK.

*L.L. Bakker, maart 2024*

---

**Instantie:** Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

**Datum uitspraak:** 18-01-2024

**ECLI:** ECLI:NL:GHAMS:2024:118

**Zaaknummer:** 200.317.829/02 OK

**Rechters:** A.W.H. Vink, W.A.H. Melissen en M.A.M. Vaessen

**Advocaten:** G.A.M.F. Spera, P.P.M. van Kippersluis, I. Spinath, F.D. Crul, R.J.W. Analbers, J. de Rooij en A.E. Nip

**Wetsartikelen:** 2:216 BW, 2:107a BW, 2:345 BW en 2:349a lid 2 BW

## RECHTSPRAAK

### **Bestuurder melkveebedrijf niet aansprakelijk na faillissement**

***Een natuurlijk persoon was tussen 8 januari 2016 en 7 februari 2017 en vanaf 8 september 2017 statutair bestuurder van een vennootschap die een melkveebedrijf dreef. Na faillissement van de vennootschap stelt de curator haar aansprakelijk voor het boedeltekort. Evenals eerder de rechtbank, wijst het hof de vorderingen af. Naar het oordeel van het hof was zij in de tussenliggende periode waarin zij geen statutair bestuurder was, geen feitelijk beleidsbepaler. Er is geen sprake van schending van de boekhoudplicht. De natuurlijke persoon is ook niet aansprakelijkheid voor handelen in verschillende hoedanigheden bij het uitwinnen van pandrechten.***

#### **Inleiding**

De curator stelt diverse vorderingen in tegen de bestuurder van een gefailleerd (voormalig) melkveebedrijf. De bestuurder is in de periode van 8 januari 2016 tot en met 7 februari 2017 en vervolgens vanaf 8 september 2017 bestuurder (geweest) van het melkveebedrijf. De bestuurder wordt aangesproken zowel als statutair bestuurder als in de hoedanigheid van feitelijk beleidsbepaler over de tussenliggende periode. De rechtbank heeft alle vorderingen afgewezen. Het hof bekrachtigt het vonnis van de rechtbank.

#### **Feitelijk beleidsbepaler**

De curator stelt zich op het standpunt dat de bestuurder over de periode tussen 8 januari 2016 en 7 februari 2017 kwalificeert als feitelijk beleidsbepaler in de zin van artikel 2:248 lid 7 BW. Het hof concludeert dat op basis van de stellingen niet kan worden vastgesteld dat de bestuurder kwalificeert als feitelijk beleidsbepaler, omdat de statutair bestuurder de daadwerkelijke beslissingen nam.

### **Schending boekhoudplicht**

Vervolgens stelt de curator dat de boekhoudplicht is geschonden. Voor zover de verwijten zien op de periode waarin de bestuurder volgens de curator kwalificeerde als feitelijk beleidsbepaler, verwerpt het hof de stelling onder verwijzing naar de voorgaande conclusie. Voor zover de curator stelt dat de bestuurder in de periode waarin wel sprake was van statutair bestuurderschap boekingen uit het verleden had moeten onderzoeken en onderbouwen, volgt het hof de curator daarin niet. Volgens het hof kan niet in zijn algemeenheid worden aanvaard dat een statutair bestuurder onder alle omstandigheden een onderzoek zou moeten verrichten naar mutaties in de boekhouding die voorafgaand aan diens benoeming tot statutair bestuurder hebben plaatsgevonden.

Ten aanzien van boekingen die wél in de periode van het statutair bestuurderschap hebben plaatsgevonden, heeft de curator onvoldoende gesteld en onderbouwd waarom in dat geval sprake is van schending van de boekhoudplicht. Bovendien heeft de bestuurder een beroep gedaan op de onbelangrijke verzuimexceptie uit artikel 2:248 lid 2 BW, waarop de curator niet heeft gereageerd.

### **Artikel 47 Faillissementswet (Fw)**

Een beroep van de curator op artikel 47 Fw in verband met (benadelende) betalingen van het melkveebedrijf aan de bestuurder faalt. Naar het oordeel van het hof heeft de curator onvoldoende gesteld en onderbouwd dat sprake is geweest van ‘overleg’ in de zin dat de bestuurder het oogmerk heeft gehad zichzelf te begunstigen. De omstandigheid dat de bestuurder bekend was met de slechte financiële situatie van het melkveebedrijf en de bestuurder betalingen aan zichzelf, naast betalingen aan andere schuldeisers, heeft verricht, is daarvoor onvoldoende. Het hof komt op basis van de door de curator naar voren gebrachte feiten en omstandigheden niet toe aan het aannemen van een vermoeden van overleg.

### **Fosfaatrechten**

Een laatste element in de procedure is een vergoeding voor (de verkoop van) fosfaatrechten. Van belang is dat bij een op 1 januari 2018 in werking getreden wijziging van de Meststoffenwet is bepaald dat de veehouder die aantoonde dat hij tussen 2 juli 2015 en 1 januari 2018 een beëindigd bedrijf had overgenomen, het fosfaatrecht kreeg toegekend dat zou zijn vastgesteld voor het beëindigd bedrijf als dat gecontinueerd zou worden. De curator stelt dat de bestuurder op grond van artikel 2:248 BW dan wel artikel 2:9 BW aansprakelijk is voor het niet realiseren van een koopsom voor de fosfaatrechten. Die discussie speelt zich af bij het uitwinnen van pandrechten door de bestuurder, waarin de bestuurder handelt in verschillende hoedanigheden.

De bestuurder heeft zowel voor als tijdens de bestuursperiode financieringen aan het melkveebedrijf verstrekt en in dat kader pandrechten verkregen op alle bestaande en toekomstige inventarisgoederen en bedrijfsmiddelen van het melkveebedrijf. Kort voorafgaand aan het faillissement heeft de bestuurder de pandrechten uitgewonnen. De bestuurder heeft namens zichzelf als pandhouder, namens het melkveebedrijf en namens een gelieerde entiteit een overeenkomst gesloten waarin de bedrijfsuitrusting, de levende have en de voorraden van het melkveebedrijf zijn verkocht aan de gelieerde entiteit. Het hof stelt vast dat bij de koopovereenkomst bedoeld is om ook alle referentiegegevens inzake het fosfaatreductieplan mee over te dragen. Dat de referentiegegevens (goederenrechtelijk gezien) niet onder het pandrecht vielen, maakt volgens het hof niet dat de gegevens niet waren inbegrepen in de koopovereenkomst.

De stelling van de curator dat de bestuurder geen koopsom voor de referentiegegevens inzake het fosfaatreductieplan heeft gerealiseerd, vindt daarom vanwege die vaststelling volgens het hof geen steun in de vaststaande feiten. Voor zover de curator heeft bedoeld te betogen dat een te lage koopsom in de koopovereenkomst is bedongen, heeft de curator die stelling volgens het hof niet (voldoende) onderbouwd.

### **Conclusie**

Het hof bekrachtigt het vonnis van de rechtbank, veroordeelt de curator om door of namens hem gelegde beslagen door te halen en veroordeelt de curator in de proceskosten van het hoger beroep.

*S.W.M. Kessels, maart 2024*

---

**Instantie:** Gerechtshof 's-Hertogenbosch

**Datum uitspraak:** 20-02-2024

**ECLI:** ECLI:NL:GHSHE:2024:502

**Zaaknummer:** 200.305.925.01

**Rechters:** E.H. Schulten, F.C. Alink-Steinberg en P.V. Eijsvoogel

**Advocaten:** M.J.L. Versantvoort en M.W. Huijzer

**Wetsartikelen:** 2:248 BW en 2:9 BW

## RECHTSPRAAK

### Concernenquête Lightyear

***De curator van een gefailleerde bv heeft de OK verzocht om een (concern)enquête te bevelen naar het beleid en de gang van zaken binnen de groep over de periode voorafgaand aan een gedeeltelijke doorstart. De OK oordeelt dat geen van de aangevoerde gronden kan bijdragen aan het oordeel dat er gegronde redenen zijn om te twijfelen aan een juist beleid of een juiste gang van zaken binnen de groep, met uitzondering van het verwijt dat de bv ten onrechte geen zekerheden heeft bedongen voor haar vordering van € 175 miljoen op een groepsvennootschap. Toch wordt het enquêteverzoek als prematuur afgewezen, omdat de curator van de andere failliete groepsvennootschappen en een accountant al onderzoek doen.***

#### Inleiding

Deze zaak gaat over de Lightyear-groep, een start-up voor de ontwikkeling van een op zonne-energie aangedreven auto. Tot begin 2023 bestond de Lightyear-groep onder andere uit Atlas Technologies Holding B.V. ('ATH') en haar beide 100%-dochtervennootschappen Atlas Technologies B.V. ('AT') en Lightyear Layer B.V. ('LL'). Friends of Lightyear Holding B.V. ('FoL') houdt ongeveer 20% van de aandelen in ATH en fungeerde als investeringsvehikel: zij trok leningen aan van investeerders en leende de opbrengst daarvan door aan ATH.

Op 23 januari 2023 heeft de Lightyear-groep alle bedrijfsactiviteiten gestaakt, waarna zowel AT als ATH failliet is verklaard. Hierbij is mr. Van Oeijen ('Van Oeijen') benoemd tot curator. In het kader van een gedeeltelijke doorstart heeft Van Oeijen op 31 maart 2023 de aandelen in LL samen met enige activa in ATH en AT verkocht.

Eind mei 2023 is het faillissement van FoL uitgesproken, met benoeming van mr. Van Ingen ('Van Ingen') tot curator. Van Ingen heeft de OK verzocht om een (concern)enquête te bevelen bij FoL, ATH, AT en LL over de periode vanaf eind 2021 (althans januari 2022) tot en met de

gedeeltelijke doorstart eind maart 2023.

### **Gronden enquêteverzoek**

Van Ingen heeft aan zijn verzoek ten grondslag gelegd dat er gegronde redenen zijn voor twijfel aan een juist beleid en een juiste gang van zaken binnen de Lightyear-groep. Daarbij heeft hij het volgende naar voren gebracht:

- (a) De Lightyear-groep zou een gebrekkige *corporate governance* hebben gehad.
- (b) De Lightyear-groep zou een onnavolgbaar personeelsbeleid hebben gevoerd.
- (c) De investeerders zouden zijn verleid om te investeren in de ontwikkeling van een prototype dat op voorhand ongeschikt was voor commerciële productie en waarvan de ontwikkelde techniek niet of nauwelijks kon worden toegepast voor het beoogde alternatieve model.
- (d) Het financiële beleid zou te risicovol zijn geweest.
- (e) De informatievoorziening aan investeerders zou een te rooskleuring beeld hebben gegeven van de status en de concrete vooruitzichten van de Lightyear-groep.
- (f) Bij het aantrekken van financiering uit de markt zou geen consistent beleid zijn gevoerd. Ook heeft FoL nagelaten om gebruik te maken van haar recht om zekerheden te bedingen van ATH voor haar vordering van € 175 miljoen op ATH – zoals vastgelegd in de tussen FoL en ATH gesloten leningsovereenkomst.
- (g) Het bestuur van de Lightyear-groep zou te lang hebben verwacht dan wel hebben gehoopt dat een bepaalde financiering en/of een bepaalde samenwerking doorgang zou vinden.
- (h) Bij de gedeeltelijke doorstart zou onvoldoende rekening zijn gehouden met de belangen van FoL, terwijl het bestuur van de Lightyear-groep voor zichzelf wel een (aandelen)belang heeft veiliggesteld.

Van Ingen voert aan dat hij beperkt is in zijn mogelijkheden tot onderzoek, omdat hij van het bestuur van FoL en van Van Oeijen weinig informatie ontvangt en geen inzage heeft in de administratie van ATH, AT en LL.

### **Beoordeling**



De OK oordeelt dat geen van de aangevoerde gronden kan bijdragen aan het oordeel dat er gegronde redenen zijn om te twijfelen aan een juist beleid of een juiste gang van zaken binnen de Lightyear-groep, behalve grond f. Van Ingen plaatst namelijk terecht vraagtekens bij het feit dat FoL geen gebruik heeft gemaakt van haar recht om zekerheden te eisen van ATH voor haar zeer aanzienlijke vordering op ATH. Het bestuur van FoL dient zich primair te richten naar het belang van FoL en de met haar verbonden onderneming. Daarbij dient ook rekening te worden gehouden met de belangen van de investeerders. Volgens de OK kan worden betwijfeld of het in het belang van FoL en de investeerders was om geen gebruik te maken van haar recht om zekerheid van ATH te eisen. Dit levert een gegronde reden op voor twijfel aan een juist beleid van FoL.

Desalniettemin wordt het verzoek van Van Ingen tot het gelasten van een (concern)enquête naar het beleid en de gang van zaken binnen de Lightyear-groep afgewezen. Ten aanzien van ATH en AT geldt dat Van Oeijen reeds een oorzaken- en rechtmatigheidsonderzoek is gestart en bovendien aan BDO opdracht heeft gegeven tot het verrichten van een forensisch financieel onderzoek. Wat betreft het beleid en de gang van zaken bij LL zijn geen concrete bezwaren aangevoerd. Tegen deze achtergrond lijkt het verzoek van Van Ingen om nu een (concern)enquête bij ATH, AT en LL te bevelen prematuur.

Ten aanzien van FoL geldt dat niet valt in te zien dat een enquête bij FoL meer kan bijdragen aan het verkrijgen van openheid van zaken dan een eigen onderzoek van Van Ingen in samenhang met het lopende onderzoek van Van Oeijen en van BDO.

De OK wijst het verzoek van Van Ingen af.

*B.S. Pronk, maart 2024*

---

**Instantie:** Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

**Datum uitspraak:** 18-01-2024

**ECLI:** ECLI:NL:GHAMS:2024:119

**Zaaknummer:** 200.330.171/01 OK

**Rechters:** A.W.H. Vink, A.P. Wessels, M.A.M. Vaessen, M.A. Scheltema en G. van Vollenhoven-Eikelenboom

**Advocaten:** L.J.J. Kerstens, G.P. de Gruijter, T.B. de Clerck en Ph.W. Schreurs

**Wetsartikelen:** 2:345 BW

RECHTSPRAAK

## **Eindarrest in uitstootprocedure tussen aandeelhouders Bloembollenbedrijf Brouwer**

***OK; geschillenregeling. Deze beschikking van de OK is onderdeel van een langlopend geschil tussen twee aandeelhouders en tevens broers. De OK stelt in haar beschikking de waarde van de aandelen vast die een van de aandeelhouders moet overdragen. De OK neemt daarbij het door de aangewezen deskundige opgestelde rapport in acht en gaat in op de bezwaren die tegen het rapport zijn gemaakt door de aandeelhouders. De OK vernietigt het vonnis waarin de aandelen op nihil zijn gewaardeerd en bepaalt de prijs van de aandelen op € 273.250.***

### **Feiten**

Het gaat in onderhavige zaak om een klein onderdeel van een langlopend geschil tussen twee aandeelhouders en tevens broers, Carl en Boudewijn, die beide voor 50% aandeelhouder zijn van Bloembollenbedrijf Brouwer B.V. ('Bloembollenbedrijf'). Op enig moment sluiten de broers een vaststellingsovereenkomst waarin enkele verplichtingen worden vastgelegd, die uiteindelijk niet wordt uitgevoerd. Er volgen enkele bodemprocedures waaronder een uitstotingsprocedure. Deze procedures worden later samengevoegd voor gezamenlijke behandeling. Zie hierover uitgebreid OR 2023-0049.

Uiteindelijk wordt bepaald dat alle aandelen van een van de broers verplicht zullen moeten worden overgedragen, de waarde van de aandelen wordt vastgesteld op nihil. De OK oordeelt echter dat de prijs van de aandelen opnieuw zal moeten worden bepaald door een aan te wijzen deskundige. In het tweede tussenarrest heeft de OK vervolgens overwogen dat een deskundigenbericht zal worden gelast ter bepaling van de economische waarde van de aandelen per 31 december 2018 (de peildatum), waarbij als waarderingsgrondslag heeft te gelden de marktprijs van de aandelen van de onderneming in het economisch verkeer, derhalve de prijs die de meestbiedende, onafhankelijke koper, na de beste voorbereiding en op

de meest geschikte wijze, bereid is te betalen voor de aandelen (of de activa) van de onderneming.

De deskundige is vervolgens aangewezen en aan die deskundige zijn vragen gesteld over onder andere: (i) de waarderingsmethode; (ii) de waarde met uitgangspunt de intrinsieke waarde; en (iii) de waarde met uitgangspunt de liquidatiewaarde. Vervolgens deelt de deskundige haar rapport en zijn beide partijen in de gelegenheid gesteld om een memorie na deskundigenbericht in te nemen en hebben zij op elkaars memorie gereageerd.

De onderhavige uitspraak van de OK ziet enkel op het oordeel ten aanzien van de prijs van de aandelen.

### **Oordeel OK**

De OK stelt voorop dat het aan haar is om de prijs van de over te dragen aandelen te bepalen en dat zij daarbij niet gebonden is aan de inhoud van het deskundigenbericht en de conclusies van de deskundige. De OK heeft daarbij in beginsel een beperkte motiveringsplicht, ook wat betreft haar beslissing de zienswijze van de deskundige al dan niet te volgen. Wel moet de OK bij de beantwoording van de vraag of zij de conclusies waartoe de deskundige in zijn bericht is gekomen in haar beslissing zal volgen, ingaan op specifieke bezwaren van partijen tegen de zienswijze van de deskundigen, indien deze bezwaren een voldoende gemotiveerde betwisting inhouden van de juistheid van deze zienswijze.

Ten eerste wordt ingegaan op de waarderingsmethode. Een van de broers meent dat moet worden aangeknoopt bij de intrinsieke waarde. De ander meent echter dat de DCF-methode op basis van een going concern-veronderstelling het meest voor de hand ligt. De OK stelt dat in het tweede tussenarrest is overwogen dat als waarderingsgrondslag heeft te gelden de marktprijs van de aandelen van de onderneming in het economisch verkeer, derhalve de prijs die de meestbiedende, onafhankelijke koper, na de beste voorbereiding en op de meest geschikte wijze, bereid is te betalen voor de aandelen (of de activa) van de onderneming. Daarbij sluiten de twee voorgestelde waarderingsgrondslagen niet aan. De OK stelt vervolgens dat zij zal aansluiten bij de liquidatiewaarde van de aandelen op de peildatum.

De aandeelhouders richten nog enkele bezwaren tegen de begroting van de liquidatiewaarde van de aandelen. Deze hebben betrekking op (i) de marktwaarde van de materiële vaste activa, (ii) de marktwaarde van de voorraden en (iii) de liquidatiekosten. De OK gaat in haar oordeel uitgebreid in op deze bezwaren.

De OK concludeert dat aan de twee opgestelde taxaties in het kader van de vaststelling van de liquidatiewaarde van de aandelen evenveel gewicht toekomt. Om die reden stelt de OK de

liquidatiewaarde van de aandelen op de peildatum vast op het gemiddelde van de genoemde waarde in deze taxaties. De OK vernietigt het vonnis waarvan beroep voor zover daarbij de prijs van de over te dragen aandelen is vastgesteld op nihil en bepaalt de prijs van de aandelen op € 273.250.

*Y. Boekhout, maart 2024*

---

**Instantie:** Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

**Datum uitspraak:** 28-11-2023

**ECLI:** ECLI:NL:GHAMS:2023:3011

**Zaaknummer:** 200.274.959/01 OK

**Rechters:** J.M. de Jongh, A.W.H. Vink, D. Kingma, A.J.C.C.M. Loonen en M.J.R. Broekema

**Advocaten:** M.C. Schepel, H.B. De Regt en R.J. Bakker

**Wetsartikelen:** 2:336 BW, 2:339 BW, 2:340 BW en 2:341 BW

## RECHTSPRAAK

### **Ontslag bestuurders Monumentenstichting Kasteel Oud-Wassenaar op verzoek OM**

***De bestuurders van een stichting zijn in eerste aanleg op verzoek van het OM ontslagen uit hun functie wegens onbehoorlijke taakvervulling. In hoger beroep stelt een van de bestuurders dat bij de beoordeling of sprake is van onbehoorlijk bestuur niet enkel moet worden gekeken naar de wettelijke vereisten, maar tevens naar zijn feitelijke werkzaamheden voor de stichting. De andere bestuurder stelt dat hij nog maar kort geleden is toegetreden tot het bestuur en hem daardoor geen verwijt treft. Het hof oordeelt dat beide bestuurders hun taak hebben verwaarloosd door het aangaan van een transactie waarbij sprake was van een tegenstrijdig belang en het niet bijhouden van een deugdelijke administratie.***

#### **Feiten**

Appellanten waren bestuurder van Monumentenstichting Kasteel Oud-Wassenaar ('MKOW'). MKOW is een door appellant 1 ('Bestuurder 1') opgerichte stichting ten beheer van kasteel Oud-Wassenaar. Het kasteel was eigendom van MKOW. Bestuurder 1 heeft diverse leningen aan MKOW verschaft, bij het aangaan waarvan hij zowel namens zichzelf als in hoedanigheid van bestuurder van MKOW is opgetreden. In 2021 zijn MKOW en Bestuurder 1 met Charter Real Estate B.V. ('CRE') een overeenkomst aangegaan waaronder CRE het kasteel van MKOW zou kopen. Uiteindelijk heeft Bestuurder 1 echter het kasteel eerst aan zichzelf overgedragen om het vervolgens over te dragen aan CRE. Bij de transactie aan hemzelf is bovendien geen koopsom betaald, maar wel door MKOW een lening ter hoogte van de koopsom aan Bestuurder 1 verstrekt. Bij beide transacties is Bestuurder 1 zowel opgetreden als bestuurder van MKOW als in eigen hoedanigheid.

#### **Verzoek OM, rechtbankprocedure en geding in hoger beroep**

Het OM heeft naar aanleiding van voormelde transacties de rechtbank initieel verzocht de bestuurders te ontslaan en als tijdelijke voorziening de bestuurders te schorsen en een tijdelijk bestuurder aan te wijzen. De rechtbank heeft deze verzoeken toegewezen en een tijdelijk bestuurder benoemd. De tijdelijk bestuurder heeft vervolgens onder meer de transacties waarbij het kasteel uit het vermogen van MKOW is verdwenen, vernietigd.

In hoger beroep richten de bestuurders hun grieven tegen de beschikkingen van de rechtbank waarbij zij zijn ontslagen. Bestuurder 1 betoogt voor het hof dat hij juist alles eraan heeft gedaan om de noodlijdende stichting te ontlasten en dat de transactie waarbij het kasteel werd verkocht heeft gezorgd voor een verlaging van de schuldenlast, nu hiermee een gedeelte van de schuld aan hem kon worden terugbetaald. De andere bestuurder, appellant 2 ('Bestuurder 2'), stelt kort gezegd dat hem niets kan worden verweten, nu hij pas recent als bestuurder is aangesteld.

Het verzoek van het OM ten aanzien van Bestuurder 1 is gestoeld op het gegeven dat hij zijn taak als bestuurder zou hebben verwaarloosd door geen deugdelijke administratie bij te houden en dat hij door middel van de transactie MKOW ernstig heeft benadeeld. Bestuurder 2 zou onvoldoende hebben ingegrepen toen hij toetrad tot het bestuur.

Appellanten voeren aan dat bij de beoordeling van de gegrondheid van een verzoek op grond van artikel 2:298 BW niet enkel moet worden gekeken naar het administratieve beheer of het in strijd handelen met de wet, maar tevens naar het feitelijk beheer van het kasteel en het in stand houden van het rijksmonument. Door het niet innemen van zijn vordering op MKOW, heeft Bestuurder 1 het mogelijk gemaakt dat het kasteel werd onderhouden.

### **Oordeel hof Den Haag**

Het hof neemt als uitgangspunt dat de bestuurder van een stichting op verzoek van het OM kan worden ontslagen wegens verwaarlozing van zijn taak, andere gewichtige redenen, of ingrijpende wijzigingen van omstandigheden op grond waarvan het voortduren van het bestuurderschap in redelijkheid niet kan worden geduld (art. 2:298 lid 1 BW).

Het hof stelt voorop dat de feitelijke werkzaamheden die Bestuurder 1 aan het kasteel heeft uitgevoerd, onverlet laten dat een verzoek tot ontslag moet worden toegewezen indien voldaan is aan artikel 2:298 BW. Aldus het hof heeft Bestuurder 1 zijn taak als bestuurder verwaarloosd door het aangaan van de transactie waarbij sprake was van een tegenstrijdig belang, terwijl de transactie niet in het belang van MKOW was, zonder dit besluit schriftelijk vast te leggen, terwijl de verkoop ook op grond van artikel 2:291 lid 2 BW niet geoorloofd was. Dat door de trapsgewijze transactie het risico van de verkoop onder ontbindende voorwaarde aan CRE bij Bestuurder 1 is komen te liggen, maakt dat niet anders. Bestuurder 1 heeft immers

zijn taak verwaarloosd door geen behoorlijke administratie te voeren.

Ten aanzien van Bestuurder 2 overweegt het hof dat hij zich actiever had moeten inzetten in het belang van MKOW. Verwacht mocht worden dat hij in ieder geval zou toezien op het voldoen aan de boekhoudverplichting en zich zou verdiepen in de gevolgen voor MKOW van de verkoop van het kasteel. Het stilzitten van Bestuurder 2 kan in deze omstandigheden niet anders gekwalificeerd worden dan als verwaarlozing van zijn taak.

Het hof bekrachtigt de beschikkingen van de rechtbank waarbij de bestuurders zijn ontslagen en veroordeelt appellanten in de kosten van het geding.

*T.M. Goudzwaard, maart 2024*

---

**Instantie:** Gerechtshof Den Haag

**Datum uitspraak:** 19-12-2023

**ECLI:** ECLI:NL:GHDHA:2023:2684

**Zaaknummer:** 200.321.985/01

**Rechters:** P. Volker, H.J. van Harten en M.M. Kruithof

**Advocaten:** D.A. Beck, M.E. de Meijer en R.A. Wolf

**Wetsartikelen:** 2:298 BW en 2:291 lid 2 BW

## RECHTSPRAAK

### **Bestuurder/New Zeeland B.V. en Continental Shellfish Organisation B.V.**

***Een voormalig statutair bestuurder dient in persoon een verzoekschrift in met het verzoek de arbeidsovereenkomst te ontbinden onder toekenning van vergoedingen. De kantonrechter oordeelt dat de rechtbank absoluut bevoegd is het verzoekschrift in behandeling te nemen.***

#### **Feiten**

Verzoekster ('de Bestuurder') is sinds 19 januari 2004 in dienst van New Zeeland B.V. en Continental Shellfish Organisation B.V. en heeft laatstelijk werkzaamheden verricht als statutair bestuurder. Op 24 november 2022 is zij ontslagen als statutair bestuurder. De Bestuurder verzoekt de kantonrechter de arbeidsovereenkomst te ontbinden, onder toekenning van vergoedingen.

#### **Oordeel**

De kantonrechter oordeelt als volgt. De kantonrechter is in beginsel op grond van artikel 93 aanhef en sub c Rv bevoegd kennis te nemen van het onderhavige geschil. In artikel 2:241 BW is echter bepaald dat de rechtbank, binnen welker rechtsgebied de vennootschap haar woonplaats heeft, kennis neemt van alle rechtsvorderingen betreffende de overeenkomst tussen de vennootschap en de bestuurder, waarvan het bedrag onbepaald is of € 25.000 te boven gaat. Dezelfde rechtbank neemt kennis van verzoeken als bedoeld in artikel 7:671b en artikel 7:671c BW betreffende de in de eerste zin genoemde overeenkomst. De zaken bedoeld in de eerste en tweede volzin, worden niet behandeld en beslist door de kantonrechter.

Uit het arrest van de Hoge Raad van 8 oktober 1993, NJ 1994/211 (*De Waard/Mooij Verf BV*) over de toepassing van artikel 2:241 BW kan worden afgeleid dat voor het antwoord op de bevoegdheidsvraag bepalend is of de verzoekende partij heeft gesteld dat hij bestuurder was. In deze procedure heeft de Bestuurder inderdaad gesteld dat zij bestuurder is geweest. Uit het



arrest van de Hoge Raad van 17 november 1995, *NJ* 1996/142 (*Atlantic Nominee*) volgt dat, na het ontslag van een statutair bestuurder, de rechtbank eveneens bevoegd is van het ontbindingsverzoek kennis te nemen.

Samengevat is de kantonrechter van oordeel dat de rechtbank bevoegd is van het geschil kennis te nemen. De kantonrechter is om die reden voornemens de procedure te verwijzen naar de rechtbank (Cluster 2 Team Handelsrecht). De kantonrechter stelt partijen eerst in de gelegenheid zich uit te laten over de bevoegdheidskwestie. Iedere verdere beslissing wordt aangehouden.

*Redactie, maart 2024*

---

**Instantie:** Rechtbank Zeeland-West-Brabant

**Datum uitspraak:** 26-01-2024

**ECLI:** ECLI:NL:RBZWB:2024:1262

**Zaaknummer:** 10826178 / AZ VERZ 23-51

**Rechters:** mr. Thielen

**Advocaten:** F. van Lieshout

**Wetsartikelen:** 7:671c BW, 2:241 BW en 93 Rv

## RECHTSPRAAK

### **Bestuurder/Boele & van Eesteren B.V.**

***Een statutair bestuurder wordt ontslagen en verzoekt toekenning van een billijke vergoeding, althans schadevergoeding. Het hof oordeelt dat de bestuurder tijdig is geïnformeerd over kritiek op zijn functioneren en dat hem voldoende gelegenheid is gegeven zijn functioneren te verbeteren. De bestuurder heeft geen recht op een billijke vergoeding. Hij heeft echter wel recht op schadevergoeding, nu hij ten onrechte niet als ‘good leaver’ is aangemerkt en vergoeding van winstrechten misloopt.***

#### **Feiten**

Verzoeker (‘de Bestuurder’) is op 15 maart 2016 in dienst getreden bij Boele & Van Eesteren B.V. (‘BvE’) en is per die datum benoemd tot statutair bestuurder. Sinds 10 december 2018 hebben met de Bestuurder functioneringsgesprekken plaatsgevonden, waarin verbeterpunten zijn besproken. De Bestuurder heeft begin 2019 een leiderschapsprogramma gevolgd en is op 29 juni 2020 gestart met het programma Bedrijf geïntegreerd Senior Leiderschap (‘BSLP’). Op 31 augustus 2021 heeft een gesprek plaatsgevonden met de Bestuurder, waarbij hem te kennen is gegeven dat het niet realistisch is de arbeidsrelatie voort te zetten en dat er in dat kader een algemene vergadering van aandeelhouders (‘ava’) zal plaatsvinden waarbij zijn ontslag op de agenda zal staan. Op 17 september 2021 is de Bestuurder tijdens de ava ontslagen als statutair bestuurder. In de notulen is onder meer opgenomen dat de Bestuurder een verkeerde manier van leiderschap vertoont, waardoor een managementcultuur wordt uitgedragen waar BvE als organisatie niet achter staat. De arbeidsovereenkomst is per 1 december 2021 geëindigd. BvE heeft aan de Bestuurder de transitievergoeding betaald.

De Bestuurder heeft in eerste aanleg toekenning van een billijke vergoeding verzocht en heeft aan zijn verzoek onder meer ten grondslag gelegd dat de opzegging in strijd is met artikel 7:669 BW. De kantonrechter heeft geoordeeld dat het functioneren van de Bestuurder

niet voldeed aan datgene wat BvE redelijkerwijs van hem mocht verlangen, dat BvE hem voldoende gelegenheid heeft geboden zijn functioneren te verbeteren en dat herplaatsing niet in de rede lag. De verzoeken van de Bestuurder zijn afgewezen. De Bestuurder heeft hoger beroep ingesteld.

### **Oordeel**

Het hof oordeelt als volgt.

#### *Redelijke grond voor ontslag*

Ook het hof is van oordeel dat het functioneren van de Bestuurder niet voldeed aan datgene wat BvE redelijkerwijs van hem mocht verlangen. BvE heeft de Bestuurder periodiek en consequent, over een langere periode, en in ieder geval vanaf december 2018, (tijdig) duidelijk gemaakt dat zijn functioneren moest verbeteren. BvE heeft daartoe concrete verbeterpunten genoemd, in het bijzonder ten aanzien van de wijze van leidinggeven en communicatie, en waarvan aannemelijk is dat deze essentieel zijn voor de functie van bestuurder. BvE heeft dit steeds schriftelijk aan de Bestuurder teruggekoppeld.

Het hof overweegt voorts dat sprake was van fundamentele punten ter verbetering van het functioneren en niet van ontwikkelpunten 'die alle werknemers wel kennen'. Van de Bestuurder had mogen worden verwacht dat hij naar aanleiding van de gesprekken met BvE begrepen zou hebben dat BvE wilde dat hij zijn functioneren zou verbeteren, omdat hij inmiddels drie jaar op rij een functioneringsgesprek had met duidelijke kritiek op zijn functioneren, een groot aantal terugkerende verbeterpunten en weinig positieve terugkoppeling van BvE. Het hof is van oordeel dat de Bestuurder met name het laatste gesprek in de reeks van drie functioneringsgesprekken (het gesprek van 3 december 2020) als de door hem zelf benoemde rode vlag had moeten beschouwen.

Het hof is verder van oordeel dat de Bestuurder tijdig en in voldoende mate de gelegenheid is geboden zijn functioneren te verbeteren, gelet op de gesprekken tussen partijen, de coaching door een externe coach en het uitgebreide door BvE in tijd en geld aangeboden BSLP-programma waarin de individuele verbeterpunten waren ingebracht en waarvan de Bestuurder nog twee van de zeven sessies te gaan had.

Het hof is al met al van oordeel dat sprake is van een voldragen d-grond, ontslag vanwege disfunctioneren. Herplaatsing ligt niet in de rede, nu te verwachten valt dat de Bestuurder in een andere functie tegen dezelfde punten van kritiek zou aanlopen, hetgeen aan een goede uitoefening van die functie in de weg zou staan. BvE heeft de arbeidsovereenkomst met de Bestuurder mogen opzeggen.

*Schadevergoeding MMP-regeling*

De Bestuurder heeft voorts betaling gevorderd van een bedrag van € 16.643 netto en heeft daartoe aangevoerd dat BvE heeft belet dat hij als 'good leaver' in het kader van de MMP – de van toepassing zijnde winstdelingsregeling voor managers – werd aangemerkt, terwijl de MMP als een belangrijke arbeidsvoorwaarde moet worden beschouwd. Het hof overweegt allereerst dat op dit punt inderdaad sprake is van een arbeidsvoorwaarde. Voorts wordt overwogen dat de MMP-regeling geen definitie geeft van 'good leaver' en 'other leaver'. Dit brengt het risico van willekeur met zich, waarvan in dit geval ook sprake is geweest doordat de Bestuurder eerst (in het kader van onderhandelingen over een vaststellingsovereenkomst) zonder voorbehoud als 'good leaver' is aangemerkt en daarna bij het afbreken van de onderhandelingen als 'other leaver' is aangemerkt. Dit heeft tot gevolg dat zijn opgebouwde winstrechten niet voor vergoeding in aanmerking komen. Nu de Bestuurder zich – zo heeft BvE ook niet weersproken – altijd naar beste kunnen voor BvE heeft ingezet, had van BvE als goed werkgever mogen worden verwacht dat zij zich tegenover de RvB/RvC hard zou hebben gemaakt voor het good leaverschap van de Bestuurder. Dit heeft zij niet gedaan. Het hof is daarom van oordeel dat BvE de schade als gevolg van het mislopen van de kwalificatie als 'good leaver' in het kader van de MMP-regeling aan de Bestuurder moet vergoeden. De hoogte van het verzochte bedrag heeft BvE niet gemotiveerd weersproken. Het hof wijst de schadevergoeding ter hoogte van € 16.643 netto met wettelijke rente toe.

*Redactie, maart 2024*

---

**Instantie:** Gerechtshof Den Haag**Datum uitspraak:** 20-02-2024**ECLI:** ECLI:NL:GHDHA:2024:274**Zaaknummer:** 200.327.420/01**Rechters:** M.D. Ruizeveld, J.S. Honée en L.G. Verburg**Advocaten:** T.G. Martens en J.N. Huyzer**Wetsartikelen:** 7:611 BW, 7:669 lid 3 sub d BW en 2:244 lid 1 BW